

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Zaragoza – Hiszpania) – Pilar Centeno Meléndez / Universidad de Zaragoza

(Sprawa C-315/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienia ramowe UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony — Klauzula 4 — Zasada niedyskryminacji — System horyzontalnego rozwoju zawodowego — Przyznanie dodatku do wynagrodzenia — Przepis krajowy wykluczający pracowników na czas określony — Pojęcia „warunków pracy” i „powodów o charakterze obiektywnym”)

(2018/C 190/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 2 de Zaragoza

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pilar Centeno Meléndez

Strona pozwana: Universidad de Zaragoza

Sentencja

Wykładni klauzuli 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., które zostało załączone do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zastrzegają uczestnictwo w systemie horyzontalnego rozwoju zawodowego personelu administracyjnego i technicznego Uniwersytetu w Saragossie (Hiszpania), a w konsekwencji prawo do dodatkowego wynagrodzenia, które przysługuje w związku z udziałem w tym systemie dla urzędników i stałych pracowników, z pominięciem w szczególności osób zatrudnionych na czas określony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 16 stycznia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria) – Bułgaria) – PM / AH

(Sprawa C-604/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego, aby rozpatrzyć powództwo dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej, w wypadku gdy dziecko nie zamieszkuje na terytorium tego państwa — Jurysdykcja w sprawach dotyczących zobowiązań alimentacyjnych — Rozporządzenie (WE) nr 4/2009]

(2018/C 190/04)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven kasatsionen sad (Bułgaria)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PM

Strona pozwana: AH

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego mający jurysdykcję, aby orzec, na mocy art. 3 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, w przedmiocie powództwa o rozwód między dwoma małżonkami mającymi obywatelstwo tego państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji, aby orzec w przedmiocie prawa do pieczy i prawa do osobistej styczności z dzieckiem małżonków, gdy to dziecko, w chwili wniesienia sprawy do tego sądu, ma zwykle miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, a przesłanki wymagane dla przyznania jurysdykcji wspomnianemu sądowi na mocy art. 12 wspomnianego rozporządzenia nie są spełnione, mając ponadto na względzie fakt, że z okoliczności rozpatrywanej w postępowaniu głównym sprawy nie wynika również, że tę jurysdykcję można byłoby przyznać na podstawie art. 9, 10 lub 15 tego rozporządzenia. Ponadto nie są spełnione przesłanki określone w art. 3 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych umożliwiające temu sądowi wydanie orzeczenia w przedmiocie powództwa dotyczącego alimentów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 22.1.2018.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-350/13 Jordi Nogués / EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.

(Sprawa C-651/17 P)

(2018/C 190/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grupo Osborne S.A. (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Druga strona postępowania: Jordi Nogués S.L., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie i postanowił, że Grupo Osborne S. A. pokrywa własne koszty

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 20 września 2017 r. w sprawie T-386/15 Jordi Nogués / EUIPO – Grupo Osborne (BADTORO), wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez Grupo Osborne S.A.

(Sprawa C-652/17 P)

(2018/C 190/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Grupo Osborne S.A. (przedstawiciel: adwokat J.M. Iglesias Monravá)

Druga strona postępowania: Jordi Nogués S.L., Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)